

بیایند، به خاطر ریسک بالایی است که این حوزه دارد و بانک‌ها ترجیح می‌دهند در این جهت در جاهای امن قرار بگیرند.

یعنی در کسب و کاری که دقیقاً سود آن کالا مشخص باشد.

مهدیا مطهری: واقعیت این است که اینجا هم ریسک بالاست و هم متناسب با ریسک بالا جذابیت بالایی هم دارد، یعنی اگر این کار بگیرد، خیلی جذابیت بالای اقتصادی می‌تواند داشته باشد و اگر مشکل پیدا کند، مثل طراحی چاه‌ها فرض کنید یکی باید چند صد هزار دلار پول وسط بگذارد، اگر مشکلی پیش بیاید کل سرمایه‌اش از دستش رفته است.

این ریسک کمی نیست. ولی اگر جواب بگیرد عدد قابل توجهی است. بحث من این است که اینجاها حاکمیت باید کمک کند. وقتی می‌گوییم برویم پایلوت بزنیم به نوعی ماهیتی که عدم قطعیت زیادی دارد. ۵۰ میلیون دلار پول می‌خواهد و ممکن است چهار فیلدر بشود ما نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم بانک بیاید تأمین کننده باشد. خود دانش بنیان‌ها که قطعاً نمی‌توانند. عددها کم نیست که از میلیون دلار صحبت می‌کنیم. اینجا حاکمیت باید سازگارهایی را درست کند. پیشنهاد مشخص من این است از همان محل فروش نفتی که

داریم یک درصد یا دو درصد آن را برای حمایت از این قضیه اختصاص دهند. چون اگر آن پایلوت «ازدیاد برداشت» بگیرد، شما می‌توانید آن را روی خیلی از میدان‌های نفتی بزنید و ارزش افزوده اقتصادی بالایی دارد.

یکی از این موانع، تأمین مالی آن است، همچنین ریسک از جمله این موانع است. همینطور برای اینکه سرعتش بالا برود، وارد فرایندهایی مثل مناقصه نشود. چنین تصمیماتی از سمت حاکمیت باید گرفته شود تا سرعت بالا برود.

صندوق پژوهش نفت در خصوص حمایت از میزان ریسک‌پذیری شرکت‌ها و تمایل بیشتر به سمت کالاهای دانش بنیانی، از بیمه تجهیزات بهره می‌گیرد آیا پوشش ریسک مناسبی است؟

برزو قنبری: در ازای بیمه‌ای که انجام می‌دهند تضمین‌های خاصی را از شرکت‌های دانش بنیان می‌گیرند، یعنی در نهایت اگر اتفاقی رخ دهد، شرکت‌های دانش بنیان در این موضوع گرفتار می‌شوند. این گونه نیست که صندوق آن را بپذیرد. بله در اساسنامه‌اش نیست. از جیب صندوق چیزی کم نمی‌شود. این را باید به نوعی مقرراتی و حاکمیتی حل کنیم. ما می‌خواهیم به توسعه فناوری واقعی برسیم که مهم‌ترین ابزار برای افزایش تولید ما است.

در حال حاضر شرکت ملی نفت بر اساس برنامه‌ریزی که انجام داده است، برای اینکه به ۵/۷ میلیون بشکه برسد گفته ۹۰۰ هزار بشکه باید از محل ازدیاد برداشت باشد.

بله می‌توان انجام داد. البته شروطی هم دارد. اگر این شروط در کشور محقق شود حتماً این اتفاق می‌افتد.

می‌دانید ما چقدر نفت زیرزمینی داریم؟ به آن می‌گویند حجم نفت درجا. ۷۵۰ میلیارد بشکه.

در نظر بگیرید از این ۷۵۰ میلیارد بشکه نفتی که زیر زمین داریم که به آن می‌گوییم حجم نفت درجا، یک سال مان می‌شود ۲۵۰ میلیارد بشکه در مخازن بنگستانی.

مخازن بنگستانی بازیافت، ۱۴-۱۵ درصد است که عدد پایینی است.

اگر موفق شوید به برداشت‌های زیاد دست پیدا کنید که آن را ۲-۳ درصد بالا بیاورد با در نظر گرفتن ۲۵۰ میلیارد بشکه، ۵۰-۶۰ دلار دریافت می‌کنید.

یک ثروت عظیمی در کشور دارد خرج می‌شود ولی برای اینکه به آن قضیه برسید باید از آن رد شوید.

ما همین الان هم منتظر نمی‌مانیم. پایلوتی که هدفگذاری کردیم در میدان اهواز، آن را اجرایی کنیم که پژوهشگاه صنعت نفت هم به عنوان مشاوره پژوهشی با مشارکت دانش بنیان‌ها دارد این کار را برای ما انجام می‌دهد. اگر در این پروژه موفق شویم عملاً

